

danne kan her fremhæves: Ulemper fremkaldt ved Ændringer i Afstrømningsmaaden (paa Grund af Regulering af ovenfor liggende Vandløbsstrækninger), Ulemper fremkaldt ved Vandspejlsænkninger i nærliggende Brønde og andre Vandindvindingsanlæg (paa Grund af Uddybning af Vandløbsstrækningen) og lignende Ulemper.

Saa vidt det vides, findes ingen Domme om Spørgsmaalet, men flere Afvandskommissioner har behandlet Krav om Ulempeerstatninger af denne Art, og Formændene i disse Kommissioner synes da tilbøjelige til at fortolke Paragraffens Bestemmelser efter dens Ordlyd — en Fortolkning, som maaske ogsaa harmonerer med Retsplejelovens almindelige Erstatningsregler —, medens Kommissionernes øvrige Medlemmer er tilbøjelige til at afvise Erstatningskrav af denne Art. Ganske bortset fra Vanskelighederne ved Bedømmelsen af eventuelle Ulempeerstatninger af denne Art maa Hedeselskabet anse det for urigtigt, at der ved Fællesarbejder ydes Erstatning for Ulemper, som den enkelte Lodsejer ved Gennemførelse af Arbejder paa egen Grund i Medfør af Vandløbslovens øvrige Bestemmelser maa antages at have Ret til at forvolde uden at ifalde Erstatningsansvar. Det bør utvetydigt af Loven fremgaa, hvilke Foranstaltninger der ved Fællesarbejder bør kunne gennemføres, uden at Lodsejerne ifalder Erstatningsansvar, og Hedeselskabet skal derfor foreslaa indføjet et nyt Stk. 3 omhandlende Forholdene ved Vandløbsreguleringer. Det nye Stk. 3 foreslaas givet følgende Udformning:

Nyt Stk. 3. „Saafremt Vandløbsretten i Medfør af Stk. 2 træffer Bestemmelse om Reguleringens Gennemførelse, bliver herunder at afgøre, om Reguleringen alene tilsigter en rational Afledning af Vandet og/eller en i Forbindelse dermed nødvendig Sænkning af Vandspejlet i Vandløbet til den for en landbrugsmæssig Udnyttelse af de tilstødende Jorder nødvendige Dybde, i hvilke Tilfælde enhver inden for Vandløbets Nedbørsomraade liggende Lodsejer er pligtig at taale eventuelle Ulemper, hidrørende fra saavel Ændringer i Vandløbets Afstrømningsomraade som i Ændringer af Grundvandstandens Højde. Hvor Vandforsyningsinteresser skønnes at overveje Afvandsinteresser, kan dog bestemmes, at Kravet om Afvanding mod Erstatning skal vige for Vandforsyning. Tilsigter Reguleringen andre end de anførte Formaal, kan den kun gennemføres, saafremt der dertil knytter sig saa betydelige Interesser af økonomisk og almen Karakter, at disse mod Erstatning bør imødekommes.“

§ 20, Stk. 3. Bestemmelsen ses kun at indeholde en efter Hedeselskabets Mening unødvendig Anvisning for Vandløbsretterne om, hvorledes disse skal forholde sig ved Afgørelsen af et Detailspørgsmaal. Der har ved Vandløbsretternes Behandling af Spørgsmaal om Forslagenes Omfang aldrig, saavidt Hedeselskabet bekendt, været Vanskeligheder, som har kunnet gøre det ønskeligt at indsætte Bestemmelser i Lighed med den anførte, og naar den nye Lov i øvrigt synes at ville stille Vandløbsretterne ret frit i Afgørelserne, finder man ingen Anledning til at bibeholde Bestemmelsen, hvorfor Stykket principielt foreslaas slettet.

Subsidiært skal man foreslaa Stykket ændret, idet Formuleringen: „skal Ønsket herom imødekommes“ maa anses for alt for kategorisk. I det af De samvirkende Landboforeninger stillede Forslag til ny Vandløbslov lyder den tilsvarende Bestemmelse (§ 13, Stk. 2): „Saafremt Ejere af nogen Del af det interesserede Areal ønsker at holdes uden for Anlægget og de tekniske og økonomiske Forhold efter Vandløbsrettens Skøn ikke afgørende taler derimod, kan Ønsket imødekommes, idet det i saa Fald fastsættes, hvilke Foranstaltninger der skal tages for at hindre en Udnyttelse af Anlægget. Saafremt Arealet senere inddrages under Anlægget, paalignes der ved en Forretning for Vandløbsretten Ejerne et Bidrag til det oprindelige Anlæg efter de sædvanlige Bestemmelser.“ Denne Bestemmelse er ikke saa kategorisk udformet som Lovforslagets, og da den desuden maa antages at tilfredsstille Landbrugets Krav, skal Hedeselskabet foreslaa, at Stykket formuleres i Lighed hermed, idet Stykket gives følgende Udformning:

„Saafremt Ejere af nogen Del af det interesserede Areal ønsker at holdes uden for Reguleringen, og de tekniske og økonomiske Forhold efter Vandløbsrettens Skøn ikke afgørende taler derimod, kan Ønsket imødekommes, idet der i saa